

der vil betage Kjøbenhavns Havn denne Acciseindtægt, som den hidtil har haft, vi erkjende Alle, at der er Nødvendighed for at bevare den endnu i 10 Aar, men det, vi mene ved Ændringsforlaget, er, at vi ikke kunne finde det rigtigt, at tage en Afgift bort fra de Mange, Handelsstanden, der ikke føle den, og lægge den over paa de Faa, Skibsrederne, for hvem den vil blive overordentlig byrdefuld, fordi de efter al Sandsynlighed ikke ville faae noget Æquivalent derfor ved forhøiede Fragter. Jeg skal altsaa tillade mig paa det Bedste at anbefale Vedtagelsen af Ændringsforlaget.

Indenrigsministeren: Jeg tvivler aldeles ikke paa, at det ærede Medlem har Ret i, at, dersom man havde spurgt Skibsrederne, om de vilde have denne Foranstaltning, vilde de have svaret Nei. Jeg er fuldstændig overbevist om, at jeg vilde faae dette Svar fra Enhver, man vilde spørge om en Afgift, som interesserer ham. Jeg er ikke saa enig med det ærede Medlem i hans Slutningsbemærkning, at det ikke skulde være muligt for Skibsrederne paa en Maade at faae disse Afgifter refunderede; jeg tror tværtimod, at det, der sandsynlig vil ske, er, at de ville komme Konsumenterne til Byrde, men ad en anden og meget mindre besværlig Vej end den nuværende, hvor Afgifterne skulle fordeles mere i Detail. Dersom disse Afgifter i Virkeligheden naae en saadan Størrelse, at de overhovedet ere værd at omtale lige overfor Fragterne og de Skibsforhold, som staa i Forbindelse med den store Handel, da tvivler jeg aldeles ikke om, at Skibsrederne lige saa vel som de Handlende ville finde, at det er fuldkommen i sin Orden, at de søge at dække disse Udgifter igjennem noget forhøiede Fragter. Dette forekommer mig at være en naturlig og rimelig Ordning af Forholdet, og jeg ser ikke rettere, end at det efter al Sandsynlighed vil gaa saaledes, at disse Afgifter, hvad Udredelsesmaaden angaar, blive flyttede fra de Handlende over paa Skibene, men at disse, naar Afgifterne overhovedet faae en Størrelse, der er værd at tale om, ville søge Dækning derfor i forsøgede Fragter.

Melchior: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet for at imødegaa den høitærede Indenrigsminister, idet han mente, at, naar man vilde rette Spørgsmaalet til Skibsrederne, vilde de paa ingen Maade have fundet det heldigt at ordne Afgiften paa denne Maade. Jeg tillader mig tværtimod at forudsætte, at hele den Virksomhed, som Skibsrederne, navnlig de større, udfolde, netop er i Stand til at give dem et Blik paa de store Forhold, saaledes at de ikke maale de enkelte Afgifter, men se, hvorvidt disse Afgifter fremme det Heles Interesse, og de ere ogsaa saa klartsynede, at de kunne se, at, naar Vareomsætningen fremmes, saa fremmes ogsaa

Skibsredernes Interesse, og en unaturlig Afgift paa Varehandelen vilde de aldrig give deres Samtykke til et Dieblit længer, end den er fornøden. Jeg skal tillade mig at anføre et Bevis for det, jeg siger, som ikke vil blive forkastet, det er nemlig, at netop Grosereverfocietetets Komite, som har haft Leilighed til at erklære sig om denne Sag, indbefatter Kjøbenhavns allerførste Skibsrederne, ikke alene det saakaldte kjøbenhavnske Skibsrederi, der vistnok vil blive truffet meget haardt af de nye Skibsafgifter, men ogsaa en hel Del andre Skibsrederne, og Komiteen har specielt udtalt sig for at faae Accisen overført paa Skibsafgiften.

Kasser: Jeg tror, at der tillægges det stillede Ændringsforlag større Betydning, end det har, og det forekommer mig ogsaa, at Diskussionen mere har dreiet sig om den Maade, hvorpaa det er blevet forparet, og om de Ytringer, der ere faldne ved Sagens tidligere Behandling, end om Ændringsforlagets eget Indhold. Det er blevet behandlet, som om der var større Sandsynlighed for, at Acciseafgiften skulde bortfalde i en nær Fremtid, om Ændringsforlaget blev forkastet, end om det blev vedtaget; men jeg tror, at denne Betragtning egentlig ikke har praktisk Betydning, og jeg vil stemme for Ændringsforlaget, fordi Paragrafen kommer til at se simplere og tydeligere ud uden at indeholde mindre, naar det sidste Punktum falder bort. Nu betale Skibene en Skibsafgift til Staten og til Havnen, og i Lovforlaget siges det, at Acciseafgiften kan Indenrigsministeren lade bortfalde inden den fastsatte Tid af 10 Aar, forudsat at denne Afgift lægges over paa Skibene, dog saaledes, at Skibene ikke i det Hele komme til at betale Mere end nu, det vil sige: man forudsætter den Mulighed, at Staten skulde give Afkald paa en Del af den Skibsafgift, der nu erlægges til den, fordi det er en uheldig Afgift, som det ikke er hensigtsmæssigt, at Skibene betale, og for at give Leilighed til, at den Del af Afgiften, som kommer Havnen til Gode, kan forhøies saameget mere. Det er dog en meget rimelig Forudsætning, at Acciseafgiften vil være falden bort, forinden Staten har lempet den Afgift, der af Skibene skal betales til den, saa meget, at Acciseafgiften, isølge den her foreslaaede Lovbestemmelse, skulde kunne lægges over paa Skibene. Det forekommer mig derfor temmelig klart, at i den Tid, om hvilken der i Lovforlaget er Tale, vil der af den i Paragrafens sidste Punktum anførte Grund vist ikke indtræde nogen Forandring, og det forekommer mig, at man derfor ganske rolig kan stemme for Ændringsforlaget.

H. Petersen: Jeg skal tillade mig en ganske kort Bemærkning. Naar den høitærede Minister fremhævede, at han kunde saa godt forstaa, at man her i Kjøbenhavn vilde gjerne have lagt Afgiften fra Varerne over paa Skibene, kan